

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/139/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014102
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2119014102.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona účinného od 01.08.2019 a iné, o odvolaní odsúdeného a prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2024, č. k. 3T/72/2019-937, na neverejnom zasadnutí s následným vyhlásením rozsudku konanom dňa 05.06.2025, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v bode II.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, ukladá:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona účinného do 05.08.2024, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, § 41 ods. 2 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, § 42 ods. 1 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 05.08.2024 sa odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 sa ruší vo vzťahu k obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.04.2019, sp. zn. 0T/105/2019, právoplatný dňa 27.04.2019, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) rozsudkom č. k. 3T/72/2019-937 zo dňa 11.11.2021 rozhodol nasledovne:

„I. Podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku súd ruší v dôsledku zániku trestnosti prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. 07. 2019, ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona, výrok o treste uložený odsúdenému A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom C., D. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/72/2019 zo dňa 11. 11. 2021, právoplatným dňa 01. 01. 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

II. Podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa odsúdenému: A. B. D. E. F. G. , nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom C., D. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, u k l a d á podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.“

2. Odsúdený podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie v svoj prospech. Odvolanie podala taktiež prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava. Z obsahu podaných odvolaní vyplýva, že odsúdený napáda výrok v bode II. titulom neprimeranej prísnosti trestu a nesprávnej aplikácie hmotnoprávneho predpisu (jej časovej verzie) a prokurátorka výrok v bode II. titulom nesprávneho uloženia úhrnného trestu.

3. Odsúdený odôvodnil podané odvolanie cestou obhajcu podaním zo dňa 30.09.2024, v ktorom uviedol, že prvostupňový súd napadnutým rozsudkom znížil obžalovanému trest uložený po zániku trestnosti po zbíhajúcich sa trestných činoch tak, že zrušil výrok o treste uložený odsúdenému rozsudkom prvostupňového súdu, sp. zn. 3T/72/2019 zo dňa 11.11.2021, ktorý sa stal právoplatným dňa 01.01.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento rozsudok sa vzťahujúce a uložil nový znížený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, s tým, že výkon trestu sa vykoná v zariadení so stredným stupňom stráženia. S týmto rozsudkom odsúdený nesúhlasí a žiada o prehodnotenie výšky trestu a uloženie nižšieho trestu. Obhajca žiada, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“ v príslušnom gramatickom tvare) prehodnotil všetky okolnosti a uložil odsúdenému nižší primeraný trest odňatia slobody v zmysle novely Trestného zákona a Trestného poriadku.

4. Odsúdený vo svojich podaniach zo dňa 15.08.2024, 04.09.2024, 25.09.2024, 04.10.2024 a 06.03.2025 uviedol, že žiada o postup podľa § 405b ods. 1 a nasl. Trestného poriadku, nakoľko bol rozsudkom prvostupňového súdu zo dňa 11.11.2021, sp. zn.: 3T/72/2019 odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m), § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 6 mesiacov, pričom mu bol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste trestného rozkazu z 24.04.2019, sp. zn. 0T/105/2019. V zmysle aktuálnej právnej úpravy skutok, pre ktorý bol odsúdený trestným rozkazom zo dňa 27.04.2019, v súčasnosti vykazuje už len znaky priestupku, a teda nejde o trestný čin - v dôsledku čoho došlo k zániku trestnosti činu a preto žiada o postup podľa § 405b ods. 1 Trestného zákona.

5. Odsúdený v podanom odvolaní namietal uloženie trestu vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený podľa Trestného zákona účinného stave do 05.08.2024 a poukázal na to, že od 06.08.2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon. Prvostupňový súd tak podľa názoru odsúdeného postupoval nesprávne, keď mu ukladal trest podľa zákona účinného v čase do 05.08.2024, nakoľko nová právna úprava je pre jeho osobu priaznivejšia, a teda mu mal byť uložený nižší trest. Prvostupňový súd mal postupovať podľa ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona v spojení s článkom 50 ods. 6 Ústavy SR a mal aplikovať priaznivejšiu právnu úpravu. V posudzovanej veci je úplne nepodstatné z akých dôvodov bol zrušený výrok o treste v pôvodnom rozsudku, pričom podstatné je, že súd rozhoduje rozsudkom a ukladá trest. Ustanovenia trestného práva hmotného nie je možné vykladať inak ako doslovne, prípadne prísne reštriktívnym spôsobom a už vôbec nie obísť ústavný imperatív v zmysle článku 50 ods. 6 Ústavy SR. Je tu potrebné uplatniť extenzívny výklad v prospech základných práv jeho osoby ako obžalovaného na uloženie trestu za použitia priaznivejšie právne úpravy. Na postup v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona v spojení s článkom 50 ods. 6 ústavy musí byť splnená iba 1 relevantná podmienka a to ukladanie trestu za trestný čin, akékoľvek iné úvahy sú neprípustné. Výrok o vine je výsledkom trestného práva procesného a to sa vždy použije aktuálne. Jedine výrok o treste je výsledkom trestného práva hmotného a pritom je vždy nutné uplatniť vyššie uvedený postup. Odsúdený poukazuje na najnovšiu judikatúru ESLP, ktorá podľa jeho názoru riešila obdobnú právnu situáciu - rozsudok Scoppola proti Taliansku (č. 2) zo 17. septembra 2009, č. 10249/03 alebo rozsudok Jidic proti Rumunsku z 18. februára 2020, č. 45776/16, pričom uvedené platí aj vo vzťahu k uzneseniu NS SR, sp. zn.: 2Tdo/69/2012 zo dňa 15.01.2013. Odsúdený poukazuje aj na článok 49 ods. 1 Charty základných práv EÚ ako aj na súvisiacu judikatúru Súdneho dvora EÚ. Podľa názoru odsúdeného nie je podstatné z akého dôvodu bol zrušený výrok o treste; pri ukladaní nového textu je súd povinný použiť ustanovenie článku 50 ods. 6 Ústavy SR v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, čo do výroku o treste a vrátil vec na nové prejednanie, prípadne aby sa vo veci rozhodol v zmysle ním podaného návrhu.

6. Prokurátor odôvodnil podané odvolanie podaním zo dňa 24.09.2024, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

6.1. Rozsudkom prvostupňového súdu, sp. zn. 3T/72/2019 zo dňa 16.septembra 2024 bol u ods. A. B.: V bode I. podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku v dôsledku zániku trestnosti prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019, ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona zrušený celý výrok o treste uložený odsúdenému A. B. rozsudkom prvostupňového súdu z 11.11.2021, sp. zn. 3T/72/2019, právoplatným dňa 01.1.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V bode II. na základe § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa ods. A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., D. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, ukladá podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku s prihladením na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov sa zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

6.2. Napadnutý rozsudok považuje prokurátorka za nezákonný z viacerých dôvodov. Pôvodným rozsudkom prvostupňového súdu, sp. zn. 3T/72/2019 z 11.11.2021 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bodoch 1/ až 4/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného do 1.8.2019 a v bode 5/ z prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a bol mu podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s prihladením na § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.4.2021, sp. zn. 0T/105/2019, právoplatný dňa 27.4.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

6.3. Podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku, ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uložený primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné. Pri trestnom čine, za ktorý bol A. B. uložený trest trestným rozkazom prvostupňového súdu zo dňa 27.4.2021, sp. zn. 0T/105/2019, právoplatným dňa 27.4.2019, novelou Trestného zákona, zákonom č. 40/2024 Z.z., účinnou dňom 6.8.2024, zanikla trestnosť tohto skutku. Vina obžalovaného A. B., ktorá bola predmetným rozhodnutím súdu za uvedený skutok uznaná však zostala zachovaná a platná. Tým, že prvostupňový súd svojim rozhodnutím zo dňa 16.9.2024 zrušil výrok o treste rozhodnutia sp. zn. 3T/72/2019 zo dňa 11.11.2021, obsahujúci aj výrok o zrušení vyššie uvedeného rozhodnutia sp. zn. 0T/105/2019 a uložil len úhrnný trest za zostávajúce trestné činy, spôsobil to, že predmetné rozhodnutie prvostupňového súdu sa opäť obnovilo ako samostatné odsúdenie A. B. aj s uloženým trestom. Vo veci preto bolo potrebné uložiť súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého trestným rozkazom prvostupňového súdu zo dňa 27.4.2019, sp. zn. 0T/105/2019, právoplatným dňa 27.4.2019.

6.4. Z ustanovenia § 405b Trestného poriadku vyplýva, že súd v dôsledku zániku trestnosti činu, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, zruší právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona. Teda z uvedeného nevyplýva, že by sa mali novým rozsudkom upravovať aj výroky ohľadne rozhodnutí už predtým zrušených v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu, ale mala by sa upraviť iba výška samotného trestu pri opätovnom uložení úhrnného alebo súhrnného trestu, ako bol pôvodne. Takýmto spôsobom by následne nedochádzalo ani k obnoveniu pôvodných odsudzujúcich rozhodnutí, pri ktorých síce zanikla trestnosť činu, ale v ktorých zostala uznaná vina obžalovaného, teda ide o právoplatné odsúdenie páchatel'a.

6.5. Vzhľadom k uvedenému prokurátorka navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám tak, že zruší výrok o treste odvolaním napadnutého rozsudku a odsúdenému A. B. uloží primeraný súhrnný a úhrnný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, ktorých trestnosť nezanikla.

7. Na prejednanie odvolania odsúdeného a prokurátora proti napadnutému rozsudku bolo nariadené neverejné zasadnutie na deň 05.06.2025 a následné verejné vyhlásenie rozsudku. Rozsudok bol vyhlásený verejne v prítomnosti odsúdeného.

8. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

9. Odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali prokurátor a odsúdený ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

10. Prvostupňový súd odôvodnil odvolaním napadnutý rozsudok tým, že vykonal verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo vyhlásenie rozsudku podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku o uložení primeraného trestu za zostávajúce trestné činy, ktorých trestnosť nezanikla, v dôsledku zverejnenia Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 3/2024 v Zbierke zákonov pod číslom 215/2024 Z. z., kedy dňom 06.08.2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z.

11. K rozhodovaniu o (primeranom) treste uviedol prvostupňový súd nasledujúce úvahy:

11.1. Vzhľadom k tomu, že v dôsledku zmeny Trestného zákona účinne od 06.08.2024 zanikla trestnosť činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, ktoré ustanovenie bolo zrušené, a bola tiež upravená výška škody, súd v zmysle ustanovenia § 405a ods. 1 Trestného poriadku preskúmal právoplatné rozhodnutie súdu v danej veci a zistil, že odsúdený doposiaľ uložený súhrnný trest odňatia slobody nevykonal, preto vo veci nariadil verejné zasadnutie, ktorého predmetom bolo uloženie primeraného trestu za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu.

11.2. Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Rovnako súd kládol dôraz na to, aby trest postihol iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona. Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona).

11.3. Pretože A. B. spáchal viac trestných činov, súd mu ukladal trest odňatia slobody v súlade s § 41 ods. 1 Trestného zákona, a to podľa zákonného ustanovenia § 212 ods. 3 Trestného zákona (v znení účinnom od 01. 08. 2019 ako v pôvodnom rozsudku). Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného od 01. 08. 2019 je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov, t. j. ide o zločin.

11.4. Keďže trestnosť činu - prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona (vec vedená pod sp. zn. OT/105/2019) - zanikla podľa § 84 Trestného zákona, súd oproti pôvodnému rozsudku neukladal trest súhrnný, ale úhrnný. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánnosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatel'a je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatel'ovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatel'a k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatel'a, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatel'a viesť riadny život. V takomto prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu pred výchovnou zložkou trestu.

11.5. Súd za primeraný trest považoval úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov 6 (šesť) mesiacov, ktorý súd považuje za spravodlivý, zabezpečujúci účel trestu a zahŕňajúci tak prvky individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Oproti pôvodne uloženému trestu bol A. B. znížený trest o 12 mesiacov, čo zodpovedá trestu odňatia slobody pôvodne uloženému odsúdenému vo veci vedenej na prvostupňovom súde pod sp. zn. OT/105/2019. Z dôvodu uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody súd zaradil A. B. pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože pred spáchaním trestného činu bol už vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Výrok pôvodného rozsudku o uloženom ochrannom liečení a o náhrade škody zostáva nedotknutý.

11.6. Súd podotýka, že v predmetnej veci ukladal trest len za ostávajúce trestné činy. Súd nerušil výrok o treste uloženého odsúdenému trestným rozkazom prvostupňového súdu, sp. zn. OT/105/2019 zo dňa 27. 04. 2019, keďže jednak trestnosť činu, za ktorý bol uložený, zanikla, a na druhej strane súd neukladal súhrnný trest, ale úhrnný. Z dôvodu zániku trestnosti preto nedošlo k „obživeniu“ veci. Tu treba dodať, že v prejednávanej veci súd nemohol rozhodnúť o tom, že sa trest uložený odsúdenému trestným rozkazom prvostupňového súdu, sp. zn. OT/105/2019 zo dňa 27. 04. 2019, za čin, ktorého trestnosť zanikla, nevykoná (ako to má na mysli ustanovenie § 405b ods. 1 Trestného poriadku), pretože by došlo k porušeniu práva na zákonného sudcu, keď v konaní o preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zákona rozhoduje samosudca, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni (§ 405a ods. 2 Trestného poriadku).

12. Odvolací súd považuje odvolanie prokurátora za čiastočne dôvodné v tej časti, v ktorej namieta neuloženie súhrnného trestu. Prvostupňový súd podľa názoru odvolacieho súdu nemal odsúdenému ukladať úhrnný (primeraný) trest, ale tomuto mal ukladať v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona vo väzbe na ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest. Odvolací súd považuje za neprimerane

prísne, aby odsúdenému bol výkladom zákona znemožnený zápočet či už zadržania, väzby resp. trestu v zbiehajúcej sa trestnej veci (t.j. v rozsahu ktorej došlo k dodatočnému zániku trestnosti). V predmetnej veci je nepodstatné, aká konkrétna dĺžka takéhoto zápočtu má byť vykonaná, resp. pripadá do úvahy, nakoľko výklad zákona musí byť jednotný a koncepčný. Úvaha prvostupňového súdu o tom, že skutok, za ktorý bol odsúdený uznaný vinným trestným rozkazom prvostupňového súdu, sp. zn. OT/105/2019 zo dňa 27. 04. 2019 s účinnosťou od 06.08.2024 viac nie je trestným činom, je správna a túto ani žiadna zo strán nerozporuje. Dôsledkom zmeny právnej úpravy však nie je retroaktívna revízia výroku o vine v spomenutých veciach, ale iba fakt, že odsúdený za tieto trestné veci nemôže „byť potrestaný“ t.j. jemu uložený trest má byť primerane za zostávajúce trestné činy, či už nie za tie, pri ktorých zanikla trestnosť činu. Z uvedeného nie je možné dovodiť, že v predmetnej veci je potrebné ukladať iný ako súhrnný trest, nakoľko práve tento postup by bol v neprospech odsúdeného, teda vyhlásenie rozsudku podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku o uložení primeraného úhrnného (v zmysle samostatného) trestu za zostávajúce trestné činy, ktorých trestnosť nezanikla, by bolo v neprospech odsúdeného a teda de facto by neumožňovalo aplikáciu ustanovení § 45 ods. 1 až 3 Trestného zákona.

13. Z uvedeného dôvodu, trpí výrok napadnutého rozsudku uvedený v bode II. vadou, ktorá má za následok potrebu jeho zrušenia.

14. Ustanovenie § 405b ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom od 06.08.2024, súdu ukladá povinnosť v prípade, ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený súhrnný trest a v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť niektorého činu podľa § 84 Trestného zákona, rozsudkom zrušiť právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste (ohľadne činu, ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona) a podľa § 41 alebo 42 Trestného zákona uložiť primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodnúť o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

15. Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku tak rieši situáciu, kedy na základe zániku trestnosti niektorého z činov podľa § 84 Trestného zákona v období po 05.08.2024, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté výrokmi o vine aj treste, je potrebné vydať nové rozhodnutie vo vzťahu k uloženému (úhrnnému alebo súhrnnému) trestu, ktoré bude odzrkadľovať vyššie uvedenú zmenu trestnosti niektorých zo zbiehajúcich sa trestných činov.

16. Novo uložený trest za spáchanie viacerých trestných činov, musí byť ukladaný opätovne ako trest úhrnný podľa § 41 Trestného zákona alebo ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože právoplatný výrok o vine ohľadne činu, ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, nezaniká, ani sa neruší podľa ustanovenia § 405b ods. 1 Trestného poriadku. Novo uložený trest tak síce formálne zostáva úhrnným alebo súhrnným, avšak v materiálnej podobe zohľadňuje iba trestnosť činu (činov), ktorého sa nedotkla novelizácia Trestného zákona v podobe zániku trestnosti podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024. Takýmto spôsobom je naplnená vôľa zákonodarcu revidovať sankcie, ukladané za viacnásobnú trestnú činnosť z dôvodu, že novelizáciou ustanovení Trestného zákona rozhodol o zániku trestnosti niektorých činov, pričom dobrodenie tejto zmeny sa rozhodol vzťahovať aj na prípady, v ktorých už boli vydané právoplatné odsudzujúce rozhodnutia. Predmetné závery sú v plnej miere aplikovateľné napríklad aj pri ukladaní súhrnného a zároveň spoločného trestu (čo nie je tento prípad).

17. Konečne treba vyriešiť otázku, či novo ukladaný trest za trestnú činnosť, ktorá nebola dotknutá novelizáciou Trestného zákona v podobe zániku trestnosti podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, má byť ukladaný trest v zmysle právnej úpravy účinnej do 05.08.2024 alebo od 06.08.2024 (predmetná otázka predstavuje súčasť odvolacích námietok odsúdeného).

Podľa § 438k odsek 7 Trestného zákona trest, ktorý bol právoplatne uložený pred 15.3.2024 a ktorý nebol ešte celkom vykonaný, za čin, ktorý podľa Trestného zákona v znení účinnom od 15.3.2024 nie je trestným činom, sa vo zvyšnom rozsahu nevykoná.

Podľa § 405a odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný. V konaní podľa tohto dielu rozhoduje samosudca, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni a vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol senát, rozhoduje tento senát, a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti zmeny zákona.

Podľa § 405b odsek 1 Trestného poriadku, ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa §

84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

Podľa § 405d odsek 1, odsek 2, odsek 3 a odsek 4 Trestného poriadku, na vyhotovenie rozhodnutia, jeho doručenie, opravný prostriedok proti rozhodnutiu, opravu rozhodnutia podľa tohto dieľu sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku a o uznesení, ak v tomto diele nie je ustanovené inak. Rozsudok v konaní podľa tohto dieľu sa vyhlasuje na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykoná iba za účelom vyhlásenia rozsudku; ustanovenia tohto zákona o verejnom zasadnutí sa použijú primerane. Nadriadený súd rozhoduje podľa tohto dieľu na neverejnom zasadnutí; odsek 2 tým nie je dotknutý. Ak súd pri postupe podľa § 405b odsek 1 ukladá nový trest, rozsudok podľa § 405b odsek 1 sa stáva právoplatným až právoplatnosťou výroku o novourčenom treste.

18. Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V tomto smere je nesporné, že ak by sa odsúdenému mal ukladať trest podľa znenia Trestného zákona (konkrétne ustanovenia § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona) účinného od 06.08.2024, išlo by vzhľadom na jeho postavenie o (pre odsúdeného) priaznivejší postup, nakoľko trestná sadzba za pokračovací zločin krádeže v predmetnej kvalifikovanej skutkovej podstate predstavovala do 05.08.2024 výmeru 3 až 10 rokov, pričom s účinnosťou od 06.08.2024 predstavuje výmeru 2 až 8 rokov. Navyše právna úprava účinná do 05.08.2024 ukladala povinnosť súd zvýšiť v prípade odsúdeného dolnú hranicu trestnej sadzby až o jednu polovicu (§ 38 ods. 5 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024), pričom v aktuálnom znení je táto povinnosť redukovaná len na úroveň jednej tretiny (§ 38 ods. 3 Trestného zákona v znení od 06.08.2024). Odvolací súd však v predmetnej veci dospel k názoru, že na posudzovanú trestnú veci je nutné aplikovať ustanovenia Trestného zákona v znení ich účinnosti do 05.08.2024.

19. V predmetnej veci odvolací súd konštatuje, že v situácii po právoplatnom odsúdení došlo evidentne k zmene právnej úpravy vzťahujúcej sa na kvalifikáciu konania odsúdeného, avšak nedošlo k zániku trestnosti jeho činu (v rozsahu kvalifikácie skutku ako zločinu krádeže). V tomto prípade však aj podľa novelizovaného znenia Trestného zákona konanie odsúdeného má naďalej znaky trestného činu, hoci aktuálne už posudzovaného miernejšie. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že dôvodová správa (pomerne strohá v tejto spojitosti) k novele Trestného poriadku k § 405a až 405d uvádza len toľko, že „Zavádza sa nový procesný postup preskúmania rozhodnutia súdu (najmä rozsudkov, ktorými bola vyslovená vina) pre prípad zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, ako aj postup pri zániku trestnosti činu v niektorých procesných situáciách v prípravnom konaní.“ Ani z dôvodovej správy teda nevyplýva zámer, vôľa zákonodarcu, aby v prípadoch trestných konaní ukončených právoplatnými odsudzujúcimi rozsudkami bolo pripustené posudzovanie a skúmanie možností aj zmiernenia právnej kvalifikácie pri jednotlivých trestných činoch vzhľadom na zmenu Trestného zákona, keďže explicitne upravuje iba otázku zániku trestnosti činu. Aj z toho však možno usúdiť, že extenzívne vykladanie možností použitia § 405b ods. 1 Trestného poriadku aj na prípady, kedy po právoplatnom odsúdení došlo k zmene podstatných ustanovení Trestného zákona, ktoré majú za následok zmiernenie právnej kvalifikácie konania páchatel'a, neprichádza do úvahy, a to podľa odvolacieho súdu evidentne z dôvodu zabezpečovania právnej istoty vytvorenej právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Je potrebné zdôrazniť, že ide o podstatne inú situáciu ako v prípade, že k zásadnej zmene zákona dochádza síce po spáchaní skutku, ale pred právoplatným rozhodnutím o ňom súdom, kedy súd je viazaný okrem § 2 ods. 1 Trestného zákona aj ústavným rámcem tvoreným čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Ani Ústava SR, ani Trestný zákon však okrem uvedených ustanovení neposkytujú právoplatne odsúdeným osobám účasť na akýchkoľvek výhodách, či benefitoch, ktoré by teoreticky kedykoľvek v neskoršom období po právoplatnosti odsudzujúcich rozsudkov mohli zmeny Trestného zákona prinášať.

20. Napokon je potrebné pripomenúť, že zmena právnej kvalifikácie nie je zaradená ani medzi dôvody opodstatňujúce povolenie obnovy konania, hoci inak podľa § 394 Trestného poriadku medzi dôvody obnovy konania patria aj dôkazy a skutočnosti týkajúce sa aj trestu, také vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatel'a, bol by v rozpore s účelom trestu. Popri tom podľa § 395 Trestného poriadku je obnova konania, ak trestnosť činu zanikla, vylúčená v neprospech obvineného, z čoho vyplýva, že v prospech obvineného je prípustná, opäť však s dôrazom iba na zánik trestnosti činu, nie z dôvodu zmeny, resp. zmiernenia právnej kvalifikácie činu.

21. Odvolací súd má za to, že kľúčové je hmotnoprávne ustanovenie § 438k odsek 7 Trestného zákona, ktoré upravuje prechodné ustanovenia k zmenám Trestného zákona účinným od 15.3.2024. Jeho zmyslom bolo docieľiť taký stav veci, aby po účinnosti predmetnej novely nik nevykonával trest za čin,

ktorý po novele už nie je trestným. Toto prechodné ustanovenie zjavne cielilo len na nevykonané zvyšky trestov uložených za trestné činy, ktorých trestnosť zanikla, pričom predmetné hmotnoprávne pravidlo našlo svoj odraz v procesnom kódexe, a to v Trestnom poriadku vo štvrtom diely ôsmej časti označenej ako „Preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona“, konkrétne v ustanovení § 405b Trestného poriadku citovaných vyššie v texte, ktoré upravujú procesný postup, ako želaný stav dosiahnuť.

22. Konanie podľa § 405b Trestného zákona nie je opakovaním konania v pôvodnej trestnej veci, týka sa iba výroku o treste, aj to len jeho primeranosti vo vzťahu k trestnému činu, ktorého trestnosť zanikla. Citované ustanovenie zákona neumožňuje súdom akokoľvek zasahovať do výroku o vine, ten je aj naďalej právoplatný, preto ho súdy nemôžu preskúmavať, tobôž nemôžu skutok, pri ktorom trestnosť činu nezanikla, inak právne kvalifikovať. Z uvedeného dôvodu sa nový primeraný trest ukladá podľa Trestného zákona účinného v čase, keď bol pôvodný trest ukladajú, nie podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Inak vyjadrené, v danej veci bolo potrebné ukladať nový súhrnný trest podľa najprísnejšieho trestného činu, ktorého trestnosť nezanikla, pričom prvostupňový súd správne rozhodoval podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania činu a súčasne aj vyhlásenia pôvodného odsudzujúceho rozhodnutia. V prípadoch trestného činu, ktorého trestnosť nezanikla a za ktorý bol právoplatne uložený trest do 5.8.2024, nie je možné ukladať trest podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024, nakoľko novela Trestného zákona ani Trestného poriadku účinná od 6.8.2024, neumožňuje prehodnocovať tresty pri trestných činoch, kde trestnosť činu nezanikla. Účelom novely Trestného zákona účinného od 6.8.2024 bolo zabezpečiť, aby odsúdení nevykonali zvyšky trestov, za činy, ktorých trestnosť zanikla, avšak jej účelom nebolo prehodnocovať uložené tresty za trestné činy, kde trestnosť nezanikla.

23. Prvostupňový súd teda nijako nepochybil, keď neukladal nový primeraný trest podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Rovnako prvostupňový súd formálne nepochybil, ak ako primeraný trest za zostávajúci trestný čin určil z hľadiska výmery trestu trest znížený až na výmeru uloženú prvostupňovým súdom – 7 rokov a 6 mesiacov (t.j. trest znížený z pôvodnej výmery 8 rokov a 6 mesiacov o 1 rok). Tento bol uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Možno dodať, že primeranosť trestu v zmysle ustanovenia § 405b odsek 1 Trestného poriadku neznamena, že nanovo uložený trest nutne musí byť miernejší (či dokonca výrazne miernejší) než trest uložený v pôvodnom rozhodnutí, resp. že ako primeraný nemôže byť opätovne uložený napríklad aj trest v rovnakej výmere. Odvolací súd sa zamerlal aj na primeranosť v konkrétnej veci, resp. možnosť uloženia trestu v nižšej výmere, pričom dospel k názoru, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania, avšak logicky len v takej výmere, akú umožňovala právna úprava účinná do 05.08.2024. Prvostupňový súd (v časti, ktorú transponoval odvolací súd do bodov 10 a 11 tohto rozsudku) vysvetlil, prečo uložil trest vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, pričom zohľadnil najmä fakt, že vo veci prvostupňového súdu, ktorej trestnosť zanikla (konanie vedené pod sp. zn. OT/105/2019), bol uložený práve trest 12 mesiacov nepodmienečne, ktorý prvostupňový súd týmto spôsobom mechanicky „odčítal“. Tento argument je logický, zrozumiteľný, avšak v tomto rozsahu možno prisvedčiť argumentácii obžalovaného poukazujúcej na kontext prijatého rozhodnutia. Odvolací súd konštatuje, že samotný fakt, keď na právny vzťah odsúdeného je nutné aplikovať (pre jeho osobu) prísnejšiu právnu úpravu neznamená automaticky nemožnosť zohľadnenia tohto stavu v rámci zákonných mantinelov tejto právnej úpravy. Žiada sa dodať, že obžalovaný je osobou doposiaľ s počtom 16 záznamov v registri trestov, v absolútnej väčšine prípadov za majetkovú trestnú činnosť, ale vzhľadom na fakt, že sa o jeho treste rozhoduje za situácie, keď dochádza k zmierňovaniu trestnoprávnej politiky štátu a trestných postihov, za posilnenia prvkov tzv. restoratívnej justície, považoval odvolací súd za vhodné uložiť odsúdenému minimálny možný trest vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, teda trest v sadzbe 3-10 rokov, pri zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu (6 rokov a 6 mesiacov – 10 rokov), v zmysle § 212 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 a § 38 ods. 2 a 5 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024. Takýto trest bude zákonným, primeraným a spravodlivým, nakoľko na jednej strane zohľadní špecifiká predmetnej trestnej veci, na druhej strane bude po zvýšení zákonnej sadzby dostatočný na dosiahnutie účelu trestného konania pri osobe odsúdeného ako recidivujúcom páchatelovi majetkovej trestnej činnosti. Úvaha súdu o účele trestu pri osobe recidivujúceho páchatela bola taktiež správna, žiada sa dodať, že tento účel má potenciál naplniť už trest vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. V tomto smere nie je konanie v zmysle § 405b ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom, v ktorom by odvolací súd mohol naprávať aplikáciu ustanovení § 36 až 38 Trestného zákona, hoci by aj nebola prípadne správna (čo však v predmetnej veci odvolací súd beztak nezistil).

24. Pokiaľ ide o výšku novo uloženého trestu odňatia slobody, tunajší súd ukladal trest podľa ustanovení Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, v rámci trestnej sadzby (6 rokov a 6 mesiacov – 10 rokov), pri prevahe priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. Trest ukladal

ako súhrnný, t.j. aj za zbiehajúce sa trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený uznaný za vinného v konaní pred prvostupňovým súdom pod sp. zn. OT/105/2019, pričom výrok o treste z tohto konania odvolací súd postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil, čím umožnil započítanie obdobia obmedzenia osobnej slobody odsúdeného v zbiehajúcej sa trestnej veci na jednej strane a učinil za dosť imperatívnu neprihliadať na odsúdenia, v rozsahu ktorých došlo k zániku trestnosti.

24. Aj v takomto prípade treba v zmysle § 42 ods. 2 Trestného poriadku spolu s uložením súhrnného trestu zrušiť výroky o treste uloženom páchatelovi skorším rozhodnutím, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V predmetnej veci išlo o výrok o treste odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol odsúdenému uložený trestným rozkazom prvostupňového súdu zo dňa 27.04.2019, sp. zn. OT/105/2019, právoplatný dňa 27.04.2019. Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami a závermi, rozhodol odvolací súd o zrušení napadnutého rozsudku v uvedenom rozsahu a sám doplnil výrok o zrušení výroku o treste v zmysle vyššie uvedeného. Nakoľko boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd sám rozhodol po zrušení napadnutého rozsudku tak, ako je to uvedené v bodoch I. a II. výrokovej časti tohto rozsudku odvolacieho súdu.

25. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného ohľadom neprimeranej prísnosti trestu, toto bolo dôvodné len v časti, práve s ohľadom na skutočnosti obsiahnuté v predchádzajúcich bodoch. Obžalovaný sa domáhal uloženia trestu v zmysle právnej úpravy účinnej od 06.08.2024, ktorá by bola pre jeho osobu priaznivejšia, tento postup však nemá oporu v zákona a ani v ustálenej judikatúre súdov SR. Aplikácia § 50 ods. 6 Ústavy SR tak ako ho vykladá odsúdený nie je správna, predmetné ustanovenie je nutné (a možné) aplikovať v prípade zmeny právnej úpravy do právoplatného skončenia trestného konania, ktoré v predmetnej veci nastalo márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania voči rozsudku prvostupňového súdu, sp. zn.: 3T/72/2019 zo dňa 11.11.2021 (následne podané odvolacie bolo odmietnuté odvolacím súdom ako oneskorene podané). Zo žiadneho ustanovenia Ústavy SR ani iného všeobecnej záväzného predpisu nevyplýva povinnosť trestných súdov, opätovne odsúdiť právoplatne odsúdených páchatelov po zmene právnej úpravy (iba uložiť primeraný trest v zmysle § 405b Trestného poriadku, ktorého právna povaha je však iná, ako už odvolací súd skôr uviedol). Pokiaľ ide o primeranú aplikáciu judikátov vo veci Scoppola proti Taliansku (č. 2) zo 17. septembra 2009, č. 10249/03 alebo Jidic proti Rumunsku z 18. februára 2020, č. 45776/16, s ich aplikáciu a nemožnosťou postupu v odsúdeným naznačenom smere sa vysporiadal aj Najvyšší súd SR, napr. sp. zn. 5Tdo/14/2025 zo dňa 03.04.2025. Odvolaciemu súd sa žiada dodať, že odsúdený poukazuje jednak na judikát z administratívneho konania (Scoppola proti Taliansku), v druhom prípade (Jidic proti Rumunsku) z predmetného Najvyšší súd SR vyvodil nemožnosť jeho aplikácie v obdobnej právnej veci (ako tu prejednávanej). V prípade aplikácie uznesenia NS SR, sp. zn.: 2Tdo/69/2012 zo dňa 15.01.2013 ide o rozhodnutie, ktorým NS SR konštatoval, že nie je možné reparovať pochybenia konajúcich súdov v prospech odsúdeného v prípade, ak medziasom došlo k strate účinnosti napadnutých ustanovení, teda o celkom inú právnu vec, navyše vôbec nepodporujúcu argumentáciu odsúdeného.

26. Pri uložení súhrnného trestu odňatia slobody postupoval tunajší súd v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona a zrušil výrok o treste, vo vzťahu ku ktorému ukladal súhrnný trest.

27. Povinnosťou prvostupňového súdu po vrátení veci bude realizovať započítanie už vykonanej časti trestu odňatia slobody do trestu, ktorý bol odsúdenému uložený týmto rozsudkom, v súlade s ustanovením § 405b ods. 1 druhá veta in fine Trestného poriadku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.